

Göç Vakti

— halil-gulsen · 12 Aralık 2017

GÖÇ VAKTİ

Sahilden çıkardık sabah namazı,Sürü göç yolunda kervan olurdu.Merkep, koyun, keçi, inek ve tazı;Bir heyecan, bir heyecan olurdu!Cümle mahlûkatta farklı bir neşe,Sanki bize el sallardı her köşe.Kuşluk vakti ulaşınca Çiriş'e,Birer Çomaç yerdik, derman olurdu!Adım adım, santim santim çıkardık;Suya inat, biz yaylaya akardık.Kör dumanlı Erdemli'ye bakardık;Hüzünle karışık bir an olurdu!Mola yeri, Tilki Adam Astığı,Serin serin meltemlerin estiği.Memleketin çam kokulu yastığı!Dört bir tarafımız orman olurdu!Bozburun'un batı yanı dumanlı;Anılar zihnimde dün gibi canlı,Kimi Akkuyu der, kimi Arslanlı;Akşam ulaşırdık, ihsan olurdu!Erken kalkar Yörüklerin iyisi;Anlatılmaz o günlerin büyüğü;Yine bir kuşlukta Devrent Kuyusu;Yorgun sürümüze bir can olurdu!En öne süredik kara eşeği;Ziyadeydi göç yolunda emeği.Karga Gediği'nde öğle yemeği;Bazlama, bandırma, ayran olurdu!Yarım kaldı deli gönlün muradı;Hâlâ damağımda o günün tadı.Türkümü dinlerdi bütün Avgadı;Güzeller sesime hayran olurdu!Bilmez miyim Söğüt'ün pınarını,İkram eder Göktepe'nin karını.Bir çiçek deryası Keven Kırı'nıGeçerdik ki; elvan elvan olurdu!Kapızdan aşağı sular akardı,Küçük Sorgun, taze ekmek kokardı.Ak sakallı, tebessümle bakardı,O fırında, Hacı Hasan olurdu!Halil nerde yirmi yıldan berisi?Hayal oldu davar oğlak sürüsü.Söze sığmaz Gezeren'den gerisi;Cüda kalmak bize hicran olurdu!Halil GÜLŞEN